

temporada alta

FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA · GIRONA / SALT

TEMPORADA ALTA 2009 – FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA GIRONA/SALT
De l'1 d'octubre al 11 de desembre

ESTRENA A L'ESTAT ESPANYOL

Théâtre des Bouffes du Nord, París

LOVE IS MY SIN

Sonets de William Shakespeare

Direcció de Peter Brook

Teatre de Salt
Dissabte 31 d'octubre

DOSSIER DE PREMSA

INTRODUCCIÓ

Peter Brook torna a William Shakspeare per parlar del tema més universal de tots: l'amor. I ho fa a partir d'una selecció dels seus sonets, que no són sinó els seus diaris íntims. Perquè a través d'ells, segons **Peter Brook**, que ha afirmat haver pres com a guia els interrogants subjacents entre dues persones. ***“Shakespeare ens permet penetrar en la seva vida secreta, una parcel·la que amb tanta cura ens amaga en les seves obres teatrals”***. En els sonets no trobem no dates, però ***“hi descobrim les seves passions, gelosies i culpes, els seus temors i moments de desesperació”***. I sobretot, ens permet compartir els seus pensaments i dubtes més personals sobre el pas del temps, la vellesa i la mort. Una parella d'actors amb una llarga experiència shakesperiana ens endinsaran en la riquesa d'aquests petits textos poc coneguts.

1. FITXA ARTÍSTICA

LOVE IS MY SIN

Sonets de William Shakespeare

Adaptació de Peter Brook

Intèrprets: **Natasha Parry i Michael Pennington**

Músic: **Franck Krawczyk**

Il·luminació i disseny: **Philippe Vialatte**

Col·laboració artística: **Marie-Hélène Estienne**

Estrenada al Théâtre des Bouffes du Nord, París el 8 d'abril de 2009 amb Bruce Myers i Natasha Parry

La música interpretada per Franck Krawczyk és una composició de Louis Couperin (1626-1661)

Regidor: **Jean Dauriac**

Produït pel C.I.C.T. / Théâtre des Bouffes du Nord, París

LLOC: TEATRE DE SALT

FUNCIÓ: 31 d'octubre, a les 21 hores

PREU: 24 €

DURADA: 50 minuts

Espectacle en anglès amb sobretítols en català

Fotografies del dossier: **Pascal Victor / ArtComArt**

2. SOBRE ELS SONETS DE SHAKESPEARE

En certes parts del món només per dir *vaca* poden utilitzar-se més de cinquanta paraules. Però per dir *amor*, *odi* o *pecat*, una única paraula recull tot el que els diccionaris amb prou feines poden definir. I cap d'aquestes definicions no pot evocar l'experiència física que dóna a la paraula el seu veritable significat.

I aquí és on intervenen els actors. Perquè amb la seva presència, associada a la presència del públic, els actors poden donar vida a les paraules de manera que semblin sorgides directament del cor de l'autor.

Aquesta sorprenent col·lecció ens permet endinsar-nos en la vida privada i més secreta de Shakespeare. El seu diari personal, on descobrim els seus dubtes existencials, les seves gelosies, les seves passions, els seus sentiments de culpabilitat i la seva desesperació. Però per damunt de tot, veiem com el poeta prova de descobrir per sí mateix el significat profund de sentir-se atret per un home o una dona, o fins i tot pel mateix acte de l'escriptura.

No va ser fàcil escollir entre 154 sonets. Necessitava trobar una continuïtat dramàtica i em vaig guiar per les tensions ocultes que sorgeixen en una relació entre dues persones.

En un primer moment, Shakespeare evoca una tranquil·litat compartida, però poc a poc apareixen els maldecaps de l'amor: hi trobem la separació, i després la infidelitat i la traïció, que porten a la repugnància envers el cos i la carn. Però en una expressió final, Shakespeare parla de

l'existència d'un amor veritable que pot transcendir totes les barreres i que és més poderós fins i tot que l'envelliment o la mort. Perquè l'amor pot conquerir el temps.

Natasha Parry i **Michael Pennington** aporten la seva dilatada experiència en Shakespeare i la seva pròpia humanitat al servei d'aquestes confessions úniques.

En un catàleg de contingut críptic, es menciona que Shakespeare ja havia tingut intenció de publicar uns quants sonets l'any 1600. Però no es van editar, i Shakespeare va conservar-los en format manuscrit. Durant la Gran Plaga que va tenir lloc entre 1606 i 1610, tots els teatres de Londres van tancar portes i és probable que Shakespeare es veiés obligat a publicar-los per necessitats econòmiques. Però no en podem estar segurs.

Tot el que podem deduir és que la sintaxi, l'elecció de les paraules i les al·lusions als esdeveniments contemporanis de l'època suggereixen que els darrers poemes foren escrits cap al 1604, el període de *Mesura per Mesura*, *El Rei Lear* i *Otel·lo*.

Peter Brook

3. BIOGRAFIES

Peter Brook, el director

Peter Brook va néixer a Londres l'any 1925, on va dirigir la seva primera obra l'any 1943. Des d'aleshores ha dirigit més de 70 produccions a Londres, París i Nova York. Entre les seves obres amb la Royal Shakespeare Company destaquen *Treballs d'amor perduts* (1946), *Mesura per mesura* (1950), *Titus Andrònic* (1955), *El eei Lear* (1962), *Marat/Sade* (1964), *US* (1966), *Somni d'una nit d'estiu* (1970) i *Antoni i Cleopatra* (1978).

L'any 1971 va fundar a París el Centre Internacional d'Investigació Teatral, i el 1974 va establir-ne la base permanent al Teatre Bouffes du Nord. Allí, va dirigir *Timó d'Atenes*, *Els Ik*, *Ubú a Bouffes*, *La conferència dels ocells*, *L'ós*, *L'hort dels cirerers*, *La Mahabharata*, *Woza Albert!*, *La tempesta*, *The man who*, *Qui est là?*, *O! les Beaux jours*, *Je suis un Phénomène*, *El vestit*, *La tragèdia de Hamlet*, *Far away*, *La mort de Krishna*, *La teva mà dins la meua*, *El gran inquisidor*, *Tierno Bokar*, *Sizwe Banzi ha mort* i *Love is my sin* –moltes de les quals es van representar tant en francès com en anglès.

Quant a l'òpera, ha dirigit *La Bohème*, *Boris Godounov*, *The olympians*, *Salomé* i *Les noces de Fígaro* al Covent Garden; *Faust* i *Eugene Onegin* al Metropolitan Opera House de Nova York, *La tragèdia de Carmen* i *Impressions de Pelleas* al Bouffes du Nord de París i *Don Giovanni* al Festival d'Aix en Provence.

L'autobiografia de Peter Brook, *Threads of Time*, va publicar-se l'any 1998 i es va unir a altres títols com *The Empty Space* (1968) –traduït a més de 15 idiomes–, *The Shifting Point* (1987), *Evoking (and Forgetting) Shakespeare* (2002) i *There are no Secrets* (1993).

Entre les seves pel·lícules destaquen *The Beggar's Opera*, *El senyor de les mosques*, *Marat/Sade*, *Rei Lear*, *Moderato Cantabile*, *La mahabharata* i *Trobada amb homes notables*.

Els actors, Natasha Parry i Michael Pennington

Natasha Parry

Natasha Parry va debutar damunt dels escenaris amb només 12 anys, en ser escollida per Michael Redgrave de l'escola de teatre Arts Educational per aparèixer en *Wingless Victory* de Maxwell Anderson al Phoenix Theatre de Londres. Tenia 14 anys quan va representar per primera vegada a Shakespeare a *Somni d'una nit d'estiu*, amb John Gielgud i Peggy Ashcroft al Royal Haymarket Theatre de Londres.

Ha actuat en teatre, cinema i televisió amb actors i directors de la talla d'Alec Guinness, John Mills i Orson Wells, així com amb Rex Harrison a Broadway.

Fou una dels membres originals del Centre Internacional d'Investigació Teatral de **Peter Brook**, amb els quals va participar en una representació experimental de *La tempesta* a la Round House de London, abans de continuar la seva feina a París, i més tard viatjar a Àfrica, Iran, Austràlia i els Estats Units, representant *Orghast*, *Timó d'Atenes*, *Els Ik* i *La conferència dels ocells*.

Va tornar a Anglaterra per actuar en *Un tramvia anomenat Desig*, *Hippolytus*, *Mesura per mesura* i *Children of the sun* de Maxim Gorki, dirigida per Terry Hands, a les seus de la RSC a Stratford i Londres.

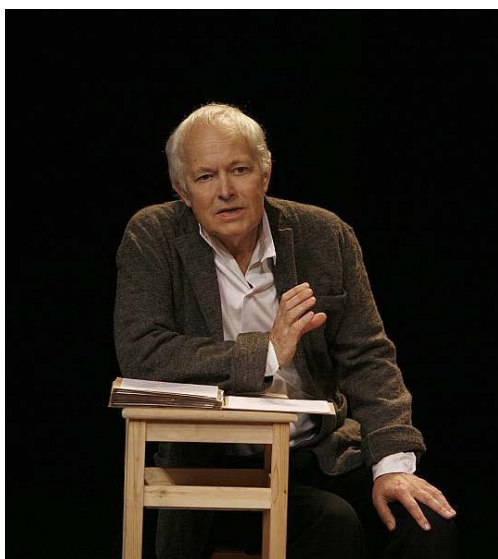
Més tard, va actuar sota la direcció de **Peter Brook** a *L'hort dels cirerers*, amb Michel Piccoli; *Tchin Tchin*, amb Marcello Mastroianni, *Beckett's happy days* en francès, que va representar-se més de 350 vegades a Paris, i posteriorment estar de gira per tot el món, incloent els Riverside Studios de Londres, i l'any 2001 va actuar al Bouffes du Nord amb la *Tragèdia de Hamlet* de **Brook**, que va arribar al Young Vic Theatre durant la gira mundial. Va actuar a Londres amb Michel Piccoli, en la producció de *La teva ma dins la meva*, de Peter Brook.

Entre les obres de **Natasha Parry** amb altres directors a París s'inclouen: *The night of the iguana*, *Kabale et Amour*, *Richard III* i la producció de les 5 Obres Modernes de Teatre Noh, de Mishima, de la mà de Maurice Bejart.

A Londres, ha fet sobretot de Clytemnestra a *Electra* de Deborah Warner a la RSC, ha actuat a *Hamlet* de Declan Donnellan, Mme de Sade a l'*Almeida* i a la producció de Brian Cox *Mrs Warren's Profession*, a l'Orange Tree.

Entre les seves pel·lícules destaquen *Monsieur Ripois (Knave of hearts* en versió americana) de René Clement, amb Gerard Philippe; *Midnight Lace*, rodada a Hollywood amb Doris Day; *Romeu i Julieta* de Franco Zeffirelli; *Trobada amb homes notables* de Peter Brook, *La fille prodigue* de Jacques Doillon i *Le lit* de Marion Hansel.

Michael Pennington

Fill de mare escocesa i pare gal·lès, **Michael Pennington** va créixer a Londres. Primer va representar *Hamlet* i *Tròilus* a la Universitat de Cambridge i posteriorment va ser convidat a unir-se a la RSC, per a la qual va representar en anys successius els papers principals a *Hamlet*, *Timó d'Atenes* i *Hipòlit*, va fer de Berowne a *Treballs d'amor perduts*, d'Angelo a *Mesura per mesura*, de Donal a *Shadow of a Gunman*, de Mirabell a *The Way of the world*, i de narrador a *Venus i Adonis*.

També va ser el cofundador i director artístic adjunt de l'English Shakespeare Company de 1985 a 1992, amb la qual va representar els papers principals a *Coriolà*, *Enric V*, *Macbeth* i *Ricard II*, i va fer de Leontes a *Conte d'hivern*.

Entre altres papers al Regne Unit destaquen: Charles Dickens a *Little Nell*, Robert Maxwell a *The bargain*, Nathan a *Nathan the wise*, Archie Rice a *The entertainer*, protagonista a *John Gabriel Borkman*, protagonista *The madness of George III*, Major Arnold a *Taking sides*, Walter Burns a *The front page*, Dorn a *The seagull*, Dr. Prentice a *What the butler saw*, Oscar Wilde a *Gross indecency*, Alceste a *El misantrop*, Domenico a *Filomena*, Henry Trebell a *Waste*, Sir John Brute a *The provok'd wife*,

Raskolnikov a *Crim i càstig*, Edward Damson a *The gift of the gorgon*, Claudi a *Hamlet*, Deeley a *Old times*, protagonista a *The guardsman*, Jaffier a *Venice Preserved* i protagonista a *Strider*

Actualment treballa en dues propostes en solitari: *Anton Chekhov* (National Theatre i gira internacional) i *Sweet William* (Shakespeare - West End i gira pels Estats Units). Recentment ha acabat la representació dels papers de Richard Strauss a *Collaboration* i Wilhelm Furtwängler a *Taking sides* al West End de Londres.

Entre les obres escrites publicades de **Michael Pennington** destaquen: *User's Guides to Hamlet, Twelfth night and A midsummer night's dream; Are You There Crocodile – Inventing Anton Chekhov*, i *Sweet William* (en fase de preparació). Va ser el ponent en els cicles sobre Shakespeare de la British Academy l'any 2004.

El músic, Franck Krawczyk

Franck Krawczyk és un pianista i compositor nascut l'any 1969. Fill d'un acordionista, els seus mestres són Serge Petitgirard i Claude Helffer pel que fa al piano i Philippe Manoury i Gilbert Amy quant a la composició.

A principis de la seva carrera ja va ser descobert pel Festival de Tardor de París. Ha compost nombroses peces per a piano, violoncel, quartets de corda i conjunts. L'any 2000 va obtenir el premi Hervé Dugardin i el Premi Sacem amb la peça per a orquestra *Ruïnes*.

Va transcriure obres de Vivaldi, Chopin, Wagner, Schönberg per al Cor Accentus/Laurence Equilbey, així com peces de MittelEuropa per a la violoncel·lista Sonia-Atherton (CD i DVD c/o Naïve: Chants d'Est).

Entre 2001 i 2008, va realitzar juntament amb Christian Boltanski i Jean Kalman, una dotzena d'actuacions a França, Itàlia i Polònia, barrejant la música en directe amb el muntatge escenogràfic (*Bienvenue, O Mensch !, Happy Hours, Plein Jour/ Le Soir/ La Nuit/ Le Matin, Tant que nous sommes vivants, Les Limbes, Freude, Poki my zyjemy...* i *Gute nacht*).

Actualment treballa en la creació de noves formes musicals per a teatre (*Je ris de me voir si belle*, 2005 amb J. Brochen), per a recitals (*Les Limbes, Absence*, amb E. Ostrovski), per a vídeo (*Private Joke*, amb F. Salès) i per a dansa (*Purgatorio-In Visione*, 2008 amb E. Greco i P.C. Scholten). El 2010 podrem escoltar dues noves obres a París (Opéra Comique, Grand Palais/ Monumenta).

És professor de música de cambra al Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa de Lió, França.

La col·laboradora artística, Marie-Hélène Estienne

Marie-Hélène Estienne ha participat en un gran nombre de projectes teatrals i cinematogràfics, com a autora i com a auxiliar de producció. Mentre exercia de periodista a *Le Nouvel Observateur* i *Les Nouvelles Littéraires*, Michel Guy la va contractar per a treballar en la programació del Festival de Tardor de París.

L'any 1974 va treballar en el repartiment del *Timó d'Atenes* de **Peter Brook**. El 1977 va incorporar-se al C.I.C.T. amb motiu de la representació d'*Ubú a Bouffes*, i des d'aleshores ha estat l'auxiliar de producció de totes les obres del Centre.

També va treballar com a ajudant de **Brook** a *La tragèdia de Carmen* i *La Mahabharata* i va ser-ne col·laboradora artística a *La tempesta*, *Impressions de Pelléas* i més recentment a *La tragèdia de Hamlet* (2000). Aquesta col·laboració va donar com a fruit la dramaturgia de *Woza Albert!*, *The man who*, i *Qui est là?*

Juntament amb Peter Brook, va ser coautora de *Je suis un phénomène*, presentada al Teatre Bouffes du Nord (1998). Va ser l'autora de l'adaptació lingüística al francès de *Le Costume (El vestit)* de Can Themba, representada l'any 1999 al Teatre Bouffes du Nord, així com de *Far away*, de Caryl Churchill, l'any 2002.

Col·labora en les obres en tots els aspectes i, juntament amb Jean Claude Carrière, va escriure els textos de *La tragèdia de Hamlet* (2002) i *La mort de Krishna*.

Recentment ha fet l'adaptació francesa de *La teva mà dins la meua*, de Carol Rocamora, l'adaptació teatral de 2003 d'*El gran inquisidor* de Dostoievski i *Tierno Bokar* d'Amadou Hampaté Bâ, l'any 2004. Darrerament ha adaptat al francès l'obra *Sizwe Banzi ha mort*, d'Athol Fugard, John Kani i Winston Ntshona.

4. ELS SONETS

TEMPS VORAC

15, 19, 30, 64, 73, 12

SEPARACIÓ

57, 29, 97, 50, 44, 27, 49, 87

GELOSIA

149, 147, 120, 93, 92, 138, 61, 110, 129, 142, 90, 145

EL TEMPS VENÇUT

71, 146, 60, 123, 116

Versió sintètica dels sonets per a sobretítols a partir de la traducció catalana de **Salvador Oliva**.